

Raadsvoorstel

GEMEENTEBESTUUR

onderwerp	De 8e wijziging van de Verordening jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning Venlo 2015.
raadsnummer 2019	58
collegevergadering d.d.	19 november 2019
raadsvergadering d.d.	11 december 2019
fatale termijn	31-12-2019
programma	Gezond en actief Venlo
portefeuillehouder	F. Schatorjé

team RGVZVT
registratienummer 1550697
steller EMJ van Hoeve - Böskes
doorkiesnummer +31 77 3596802
e-mail l.vanhoeve@venlo.nl
datum 16 oktober 2019
bijlage(n)
datum verzonden

Voorstel om te besluiten

Hierbij stellen wij u ter besluitvorming voor de 8e wijziging (met voornamelijk technische wijzigingen) van de Verordening jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning Venlo 2015, conform bijgevoegd besluit.

Burgemeester en wethouders van Venlo
de secretaris

de burgemeester

Twan Beurskens

Antoin Scholten

Raadsvoorstel

Samenvatting

Met de 8^e wijziging van de Verordening jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning Venlo 2015 (hierna: Verordening) stellen we uw raad voor de Verordening aan te passen inzake:

1. De invoering van het abonnementstarief.
2. Het collectief vraagafhankelijk vervoer.
3. De algemene voorzieningen open inloop en nachtopvang.
4. De kostprijs van Wmo hulpmiddelen.
5. Het opnemen van de bepaling geen eigen bijdrage voor een rolstoel.
6. Het deelnemen van een derde aan het keukentafelgesprek.
7. Het toepassen van het criterium gebruikelijke hulp, op grond van de Wmo, bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening.
8. De uitzonderingsregel van het verhoogde uurtarief bij een persoonsgebonden budget (pgb) voor hulp uit het sociaal netwerk.
9. De bepalingen waaraan een vertegenwoordiger moet voldoen, die namens een cliënt als pgb beheerder optreedt.
10. Niet meer van toepassing zijnde bepalingen en pgb tarieven betreffende het Besluit Beschermd Wonen 2017/2018.
11. De meldingsregeling calamiteiten en geweld.

De wijzigingen betreffen een aantal technische aanpassingen. De belangrijkste aanpassingen houden verband met de invoering van het abonnementstarief voor algemene voorzieningen in de Wmo en het delegatieverbod, waardoor enkele bevoegdheden overgaan van het college naar uw raad. Daarnaast zijn er enkele wijzigingen in verband met de actualisatie van het pgb-beleid.

Bijlagen

Nr.	Naam	Datum
1.
2.
3.
4.
5.

Raadsvoorstel - onderbouwing

Onderbouwing

Algemene toelichting

1. **Wat is kernopgave** (Wat is de belangrijkste opdracht voor de gemeenteraad?)

De gemeenteraad heeft de bevoegdheid de Verordening jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning Venlo 2015 (hierna: Verordening) vast te stellen en aan te passen, op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) 2015 en de Jeugdwet.

De 8^e wijziging van de Verordening betreft een aantal 'technische' aanpassingen. De belangrijkste wijzigingen houden verband met de invoering van het abonnementstarief voor algemene voorzieningen in de Wmo en het delegatieverbod, waardoor enkele bevoegdheden overgaan van het college naar uw raad. Daarnaast zijn er enkele wijzigingen in verband met de actualisatie van het pgb-beleid. Over de besluiten in dat kader hebben wij u geïnformeerd bij raadsinformatiebrief nr. 2019-126.

2. **Historische paragraaf** (Wat is de geschiedenis van dit dossier?)

De oorspronkelijke Verordening is door uw raad middels raadsvoorstel nr. 2014-72 vastgesteld op 29 oktober 2014. Hierop volgden verschillende aanpassingen waarvan de 8^e nu voor ligt. Ten gevolge van de eerste fase van de invoering van het abonnementstarief per 1-1-2019, heeft uw raad eerder besloten:

- tot een vaste maximale periodebijdrage van € 17,50 per 4 weken ingaande 1-1-2019. Vastgesteld in de 6e Wijziging van de Verordening, raadsnummer 73, dd 19 december 2018.

3. **Relatie met programma**

Gezond en actief Venlo.

4. **Wat is het beoogde maatschappelijke resultaat** (Wat wilt u bereiken?)

Met de wijziging, die het gevolg is van de invoering van het abonnementstarief, wordt uitvoering gegeven aan een wetswijziging. Daarmee beoogt de regering stapeling van zorgkosten tegen te gaan, regeldruk te reduceren en meer eenvoud voor cliënten na te streven.

5. **Wat en waarom?** (Waarom is dit voorstel nodig?)

Als gevolg van een wetswijziging van de Wmo 2015 wordt uw raad een aantal voorstellen tot wijziging van de hieruit voortvloeiende Verordening voorgelegd.

Uw raad wordt voorgesteld om de Verordening op een aantal onderdelen te wijzigen. De voorgestelde wijzigingen hebben betrekking op:

1. De invoering van het abonnementstarief.
2. Het collectief vraagafhankelijk vervoer.
3. De algemene voorzieningen open inloop en nachtopvang.
4. De kostprijs voor Wmo hulpmiddelen.
5. Het opnemen van de bepaling geen eigen bijdrage voor een rolstoel.
6. Het deelnemen van een derde aan het keukentafelgesprek.
7. Het criterium gebruikelijke hulp toe te passen op grond van de Wmo, bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening.
8. de uitzonderingsregel van het verhoogde uurtarief bij een persoonsgebonden budget

Raadsvoorstel - onderbouwing

(pgb) voor hulp uit het sociaal netwerk.

9. De bepalingen waaraan een vertegenwoordiger moet voldoen, die namens een cliënt als pgb beheerder optreedt.

10. Niet meer van toepassing zijnde bepalingen en tarieven betreffende het Besluit Beschermd Wonen 2017/2018.

11. De meldingsregeling calamiteiten en geweld.

Dit wordt voorgesteld, mede vanwege nieuwe wettelijke bepalingen die voor 1 januari 2020 dienen te zijn vastgesteld.

6. Afweging / argumentatie (Welke politieke keuzevraagstukken dienen zich aan? Zijn er reële alternatieven? Welke belangenafweging moet daarbij door de raad worden gemaakt?)

Per 1 januari 2020 wijzigt de wet maatschappelijke ondersteuning 2015 op een aantal punten. De vertaling hiervan, in de Verordening jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning Venlo 2015, dient tijdig te worden vastgesteld.

1. Deze wettelijke wijziging betreft het abonnementstarief en heeft invloed op de voorzieningen, te weten:

- maatwerkvoorzieningen.
- collectief vraagafhankelijk vervoer.
- de algemene voorzieningen.

2. Daarnaast leidt deze wetswijziging tot een aantal technische wijzigingen op het gebied van:

- de kostprijs van hulpmiddelen.
- de overweging van de toepassing van het delegatieverbod.

3. Overige aanpassingen van de Verordening hebben betrekking:

- Het opnemen van de bepaling geen eigen bijdrage voor een rolstoel.
- Het deelnemen van een derde aan het keukentafelgesprek.
- Het criterium gebruikelijke hulp toe te passen op grond van de Wmo, bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening.
- De uitzonderingsregel van het verhoogde uurtarief bij een persoonsgebonden budget (pgb) voor hulp uit het sociaal netwerk.
- De bepalingen waaraan een vertegenwoordiger moet voldoen, die namens een cliënt als pgb beheerder optreedt.
- Niet meer van toepassing zijnde bepalingen en pgb tarieven betreffende het Besluit Beschermd Wonen 2017/2018.
- De meldingsregeling calamiteiten en geweld.

Bovenstaande consequenties van de wetswijziging en de overige aanpassingen worden in het onderstaand voorstel nader toegelicht.

Ook stellen we uw raad voor, daar waar nodig, de toelichting van de Verordening tekstueel aan te passen, zoals opgenomen onder 2. in het raadsbesluit.

1. De wetswijziging invoering van het abonnementstarief

Het abonnementstarief zoals ingevoerd per 1 januari 2019 met een Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) wordt met deze wetswijziging verankerd in de Wmo. De belangrijkste doelstelling van de regering met het abonnementstarief is het beperken van de stapeling

Raadsvoorstel - onderbouwing

van zorgkosten voor burgers.

Maatwerkvoorzieningen

Het abonnementstarief is momenteel een vaste maximale eigen bijdrage per huishouden, voor Wmo-maatwerkvoorzieningen en pgb's. Op dit moment betreft het € 17,50 *per 4 weken*.

Met ingang van 1-1-2020 is echter een abonnementstarief van € 19 *per maand* voor huishoudens van toepassing. Deze 'technische' aanpassing heeft geen financiële consequenties voor de cliënten omdat de aanpassing van de termijn financieel is omgerekend.

Voorstel:

Uw raad wordt voorgesteld om artikel 9, lid 2 sub a. in de Verordening hierop aan te passen.

Het collectief vraagafhankelijk vervoer

Het collectief vraagafhankelijk vervoer biedt inwoners met een beperking een alternatief voor het openbaar vervoer. Bij algemene maatregel van bestuur (AMvB) is geregeld dat de maatwerkvoorziening collectief vervoer uitgezonderd kan worden van het abonnementstarief. Hierbij is de mate van het gebruik, incidenteel of structureel, bepalend. De wetgever acht het wenselijk om vervoer met een *structureel karakter* (bijv. vervoer via de maatwerkvoorziening dagbesteding) onder het abonnementstarief te brengen of vrij te stellen van een bijdrage.

Gemeenten hebben de beleidsvrijheid om bij collectief vervoer met een *incidenteel karakter* zelf te bepalen dit onder het abonnementstarief te brengen. Als gevolg van het delegatieverbod wordt hiertoe een voorstel aan uw raad voorgelegd.

Delegatieverbod

Met betrekking tot het delegatieverbod heeft de Centrale Raad van Beroep (CRvB)¹ bepaald dat er bevoegdheden zijn die niet op het niveau van het college dienen te worden belegd. Deze dienen expliciet aan de gemeenteraad te worden voorgelegd. Dit zijn de wezenlijke onderdelen van het voorzieningspakket binnen de Wmo, zoals de berekening van de eigen bijdrage en persoonsgebonden budgetten voor maatwerkvoorzieningen en vaste bijdrage van algemene voorzieningen. Ook wezenlijke regels voor pgb's vallen onder het delegatieverbod, zoals bepalingen die eraan kunnen bijdragen om de rol van een pgb-houder en zijn vertegenwoordiger zo zuiver mogelijk te houden².

Collectief vraagafhankelijk vervoer met een *incidenteel* karakter

In Venlo en de regio verzorgt Omnibuzz het collectief vraagafhankelijk vervoer. Dit vervoer heeft een incidenteel karakter, dat wil zeggen dat cliënten incidenteel gebruik maken van personenvervoer.

Vanuit cliëntperspectief is het onwenselijk om het *incidenteel* collectief vraagafhankelijk vervoer onder het abonnementstarief te brengen omdat cliënten dan een vaste bijdrage

¹ Betreft uitspraak (ECLI:NL:CRVB:2017:1803), naar analogie van toepassing voor eigen bijdrage voor maatwerkvoorzieningen en algemene voorzieningen. Mede op basis van advies VNG, ledenbrief Lbr. 19/045 d.d. 12 juni 2019.

² Ook in het licht van de Wmo 2015, artikel 2.1.3, lid 4.

Raadsvoorstel - onderbouwing

van € 19 per maand moeten betalen. Dit is financieel nadelig voor cliënten die er incidenteel gebruik van maken. Mede gezien het wettelijk bepaalde principe dat de eigen bijdrage de kostprijs niet mag overstijgen (Wmo, art 2.1.4, lid 3).

Regiogemeenten

De (regio)gemeenten waarmee we gezamenlijk het collectief vraagafhankelijk vervoer hebben uitbesteed aan Omnibuzz, bijna alle³ gemeenten in Limburg, stellen zich op een gelijkloidend standpunt dat het collectief vraagafhankelijk vervoer niet onder het abonnementstarief wordt gebracht.

Voorstel:

Voorgesteld wordt het *incidenteel* collectief vraagafhankelijk vervoer niet onder het abonnementstarief te brengen en een ritprijs van € 0,68⁴ (prijsspeil 2019) per zone te hanteren. En vanaf 1 januari 2020 het tarief jaarlijks te indexeren met de NEA-index. Uw raad wordt voorgesteld de Verordening hierop aan te passen. In navolging van het delegatieverbod betekent dit concreet dat uw raad wordt voorgesteld de ritprijs op te nemen in artikel 9, lid 2, sub h. van de Verordening, zoals opgenomen in het raadsbesluit.

Algemene voorzieningen (open inloop en nachtopvang)

Voortvloeiend uit de wetwijziging per 2020, kunnen bepaalde algemene voorzieningen ook onder het abonnementstarief vallen. De algemene voorzieningen waarbij een duurzame hulpverleningsrelatie van toepassing is voor het merendeel van de cliënten die er gebruik van maken, moeten onder het abonnementstarief worden gebracht.

Het begrip duurzame hulpverleningsrelatie⁵ is relevant om te bepalen welke algemene voorziening onder het abonnementstarief kan worden gebracht. In het geval van algemene voorzieningen binnen de Wmo waarbij geen sprake is van een duurzame hulpverleningsrelatie, bepaalt de gemeente in de verordening de hoogte van de bedragen. Die hoeven niet onder het abonnementstarief te vallen, daarin heeft de gemeente beleidsvrijheid.

Als een algemene voorziening onder het abonnementstarief valt, leidt dit tot een toename aan bureaucratie en administratieve lasten. Er worden immers gegevens geregistreerd voor de gegevensuitwisseling met het Centraal Administratie Kantoor (CAK), die de eigen bijdrage vaststelt en int voor de gemeente. Nu gebeurt dit alleen bij de Wmo-maatwerkvoorzieningen.

³ Alle gemeenten in Limburg met uitzondering van Mook en Middelaar.

⁴ De ritprijs is gebaseerd op het tarief voor 2019. Ten tijde van dit schrijven is de prijs voor 2020 nog niet bekend. Jaarlijks wordt het tarief geïndexeerd op grond van de NEA-index. De Nea wordt berekend in opdracht van het Sociaal Fonds Taxi door een onafhankelijk adviesbureau (Panteia). Panteia maakt hiervoor jaarlijks een overzicht van de laatste gemiddelde kostenontwikkelingen voor het taxivervoer. De kostenontwikkelingen zijn gebaseerd op vaststaande feiten en prognoses van het Centraal Planbureau.

⁵ Zoals opgenomen in handreiking "Algemene voorzieningen & duurzame hulpverleningsrelatie" als bijlage van de VNG ledenbrief Lbr 19/045 d.d. 12 juni 2019. Bij een algemene voorziening waar sprake is van een duurzame hulpverleningsrelatie is de aard van de band tussen de cliënt en de hulpverlener van belang.

Raadsvoorstel - onderbouwing

De open inloop

De 'open Inloop' is een algemene voorziening voor dagbesteding die niet voldoet aan het criterium van duurzame hulpverleningsrelatie. Op de Open Inloop-locaties kunnen namelijk meerdere begeleiders⁶ aanwezig zijn waardoor er flexibel gewerkt wordt.

In incidentele gevallen kan er sprake zijn van passende ondersteuning op maat door een begeleider en een cliënt. In de meeste gevallen is er echter geen sprake van een continue band tussen de cliënten en de hulpverleners. Het gebruik van de voorziening kan van korte of lange duur zijn, afhankelijk van de begeleidingsbehoefte van de cliënt. Er worden echter geen trajectafspraken gemaakt en cliënten kunnen incidenteel gebruik maken van de open inloop. Hier is dus in principe geen abonnementstarief op van toepassing.

Regiogemeenten

De regiogemeenten uit Noord-Limburg stellen zich ook op het standpunt om geen abonnementstarief toe te passen voor inloopvoorzieningen.

Voorstel:

Voorgesteld wordt deze algemene voorziening niet onder het abonnementstarief te brengen. De huidige werkwijze, een vaste bijdrage voor de open inloop van maximaal € 7,50 per dag, blijft dan gehandhaafd (€ 1 per dagdeel en € 5,50 voor een warme maaltijd). Uw raad wordt voorgesteld deze vaste bijdrage in de Verordening op te nemen.

In navolging van het delegatieverbod betekent dit concreet dat de inhoud van artikel 6.1, lid 3 van het Besluit jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning Venlo 2018 (inclusief toelichting) wordt overgeheveld naar artikel 9, lid 1, sub a.1 van de Verordening.

De nachtopvang

De nachtopvang is een algemene voorziening die bestemd is voor mensen met sociale-, maatschappelijke- en/of psychische problemen. De doelstelling van de voorziening is het bieden van onderdak aan daklozen.

Geen duurzame hulpverleningsrelatie

De nachtopvang voldoet niet aan het criterium van een duurzame hulpverleningsrelatie. De bezoekers zijn dakloos en verblijven vaak slechts een nacht, na gebruik te hebben gemaakt van een bed, brood en douche vertrekken ze weer. Er is geen sprake van een continue band tussen bezoeker en hulpverlener of langdurig gebruik van de voorziening.

Het invoeren van een abonnementstarief voor dit type algemene voorzieningen kan een financiële drempel opwerpen terwijl deze algemene voorziening juist ook bedoelt is voor een zeer kwetsbare doelgroep.

Voorstel:

Het voorstel is deze algemene voorziening niet onder het abonnementstarief te brengen en de huidige werkwijze te handhaven. Dit betekent dat een vaste bijdrage wordt gehanteerd van € 6,50 per persoon, per nacht voor het gebruik van bed, brood en douche. In navolging van het delegatieverbod betekent dit concreet dat uw raad wordt voorgesteld de vaste bijdrage voor de nachtopvang op te nemen in de Verordening (artikel 9, lid 1, sub a.2).

⁶ De aangeboden begeleiding in de Open Inloop wordt zoveel mogelijk overgedragen aan vrijwilligers. Activiteiten worden in collectief verband georganiseerd door vrijwilligers en waar mogelijk ook door vrijwilligers begeleid.

Raadsvoorstel - onderbouwing

2. Het bepalen van de kostprijs voor hulpmiddelen

Met de invoering van het abonnementstarief blijft de controle op het verbod op het overstijgen van de kostprijs (ten opzichte van de te betalen bijdrage) van toepassing voor enkele voorzieningen. Dit zijn:

- de algemene voorzieningen die buiten het abonnementstarief vallen;
- maatwerkvoorzieningen⁷ die in een AMvB omschreven zijn;
- woningaanpassingen en hulpmiddelen.

Dit betekent dat bij Wmo-hulpmiddelen (waaronder trapliften) en woningaanpassingen die worden verstrekt in eigendom of in bruikleen de kostprijs wordt bewaakt.

De hoogte van de kostprijs bepaalt de duur (het aantal maanden) van het betalen van de eigen bijdrage (€ 19,00) door de cliënt. Hiertoe dient de wijze waarop de hoogte van de kostprijs is bepaald, opgenomen te worden in de Verordening. Dit is bij de hulpmiddelen nog niet het geval.

Bij hulpmiddelen (excl. trapliften) wordt de kostprijs op dit moment bepaald op grond van een gemiddeld tarief⁸ waarbij rekening wordt gehouden met zeven jaar onderhoudskosten en (eventueel) de verzekeringskosten. Bij trapliften bestaat de kostprijs uit de aanschafwaarde inclusief btw en 15 jaar onderhoudskosten. Voorgesteld wordt deze berekeningswijze te (blijven) hanteren.

Voorstel:

Uw raad wordt voorgesteld de grondslag voor het bepalen van de kostprijs voor hulpmiddelen en trapliften, zoals hiervoor vermeld, op te nemen in artikel 9, lid 2, sub i van de Verordening.

3. Overige aanpassingen van de Verordening

De overige (deels technische) aanpassingen van de Verordening die uw raad worden voorgesteld zijn:

a. Geen eigen bijdrage voor een rolstoel

Voor een rolstoel mag geen eigen bijdrage worden gevraagd, dit is wettelijk bepaald (artikel 3.8, lid 4 onderdeel d, Uitvoeringsbesluit Wmo 2015). Voorgesteld wordt dit, ter verduidelijking expliciet op te nemen, in de Verordening onder artikel 9, lid 2 sub IV.

b. Het deelnemen van een derde aan het keukentafelgesprek

Op grond van artikel 2.3.2 van de Wmo moet het college een onderzoek uitvoeren *“in samenspraak met degene door of namens wie de melding is gedaan en waar mogelijk met de mantelzorger of mantelzorgers dan wel diens vertegenwoordiger”*. In principe zijn dus geen andere personen bij het onderzoek c.q. het keukentafelgesprek betrokken.

Om tijdens een keukentafelgesprek te voorkomen dat een cliënt mogelijk ongewenst wordt beïnvloed door een zorgaanbieder⁹, stellen we uw raad voor om artikel 3, lid 1 van de Verordening aan te passen. Door daaraan een zinsnede toe te voegen waarin is opgenomen dat: *“op verzoek van de cliënt of diens vertegenwoordiger een derde kan deelnemen aan dit gesprek, indien hiertegen geen bezwaar bestaat.”* Voorgesteld wordt de Verordening hierop aan te passen.

⁷ Voor een AMvB omschreven maatwerkvoorziening, als bedoeld in artikel 2.1.4a, lid 3 van de Wmo.

⁸ De kostprijs wordt berekend op basis van een gemiddelde van nieuwprijs, herverstrekkingsprijs, 7 jaar onderhoudskosten en eventuele verzekeringskosten, dit inclusief kostprijsverhogende btw.

⁹ Naar aanleiding van signalen uit de uitvoeringspraktijk.

Raadsvoorstel - onderbouwing

c. Het criterium gebruikelijke hulp toe te passen, op grond van de Wmo, bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening

Op basis van de Wmo 2015 wordt door het sociale wijkteamlid, bij een hulp- of ondersteuningsvraag, afgewogen of de inwoner in staat is om op eigen kracht of met gebruikelijke hulp zijn probleem op te lossen.

In de Wmo is het begrip gebruikelijke hulp¹⁰ opgenomen en zodoende een toetsingscriterium. In de Jeugdwet is het toetsingscriterium (boven)gebruikelijke hulp vervallen en is het eigenkracht beginsel¹¹ van toepassing. Omdat de afweging van gebruikelijke hulp specifiek bij de Wmo is benoemd, wordt uw raad voorgesteld artikel 4, lid 2 sub b. van de Verordening aan te passen. Door expliciet toe te voegen dat bij een maatwerkvoorziening *op grond van de Wmo*, gebruikelijke hulp als toetsingscriterium geldt.

d. De uitzonderingsregel van het verhoogde uurtarief bij een persoonsgebonden budget (pgb) voor hulp uit het sociaal netwerk.

In de Verordening is een tarief voor hulp uit het sociaal netwerk bij pgb's van maximaal € 20 per uur opgenomen. Daarnaast bestaat de uitzonderingsmogelijkheid deze vergoeding te verhogen tot maximaal € 25 (artikel 8, lid 4 sub c.3). Deze uitzonderingsregel is op verzoek van een cliënt toe te passen voor onbillijke situaties, mits hij dit goed motiveert. Het college bepaalt of de motivering toereikend is.

In de Verordening is echter al een hardheidsclausule opgenomen (artikel 20). Het college kan door het toepassen van de hardheidsclausule, in bijzondere gevallen (bij onbillijke situaties¹²) als de regels niet toepasselijk zijn, ten gunste van de cliënt afwijken van de bepalingen in de Verordening. Deze regel voorziet dus al in de mogelijkheid om in uitzonderingsgevallen gemotiveerd af te wijken van de regels. De extra toevoeging aan artikel 8, lid 4 sub c.3 biedt geen meerwaarde.

Momenteel maken twee cliënten gebruik van deze uitzonderingsregel. Voorgesteld wordt dit uitzonderingstarief uit de Verordening te schrappen. Dit heeft geen gevolgen voor de lopende beschikkingen.

Voorstel:

Uw raad wordt voorgesteld artikel 8, lid 4, sub c.3 van de Verordening aan te passen door de volgende zinsnede te laten vervallen: *“Op gemotiveerd verzoek van de cliënt en indien dit anders naar het oordeel van het college leidt tot een onbillijke situaties kan een tarief tot een maximum bedrag van € 25 per uur worden toegekend, mits daar een financiële compensatie aan de hulp tegenover staat.*

¹⁰ Wmo 2015, artikel 1.1.1: Bij het begrip gebruikelijke hulp wordt uitgegaan van hulp die in een specifieke situatie naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot/partner, ouders of inwonende kinderen of andere huisgenoten. Huisgenoten zijn leden van een leefeenheid.

¹¹ In het geval van het eigen kracht principe volgens de Jeugdwet, dient het wijkteamlid te toetsen of de jeugdige en/of het gezin beschikken over voldoende eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen, om het probleem het hoofd te kunnen bieden.

¹² Als het gaat om onbillijkheden van overwegende aard: Het criterium dient te zijn een zo goed mogelijk tot zijn recht komen van wat de gemeenteraad middels de Verordening wenst te bereiken. Het gaat derhalve om situaties die niet zijn voorzien en die tot niet bedoelde gevolgen zouden kunnen leiden.

Raadsvoorstel - onderbouwing

- e. De bepalingen waaraan een vertegenwoordiger moet voldoen, die namens een cliënt als pgb beheerder optreedt.

Als gevolg van het delegatieverbod wordt uw raad voorgesteld de bepaling in de Verordening op te nemen, dat de vertegenwoordiger van de budgethouder niet de zorgverlener c.q. zorgaanbieder is. Met uitzondering van 1e en 2e graad bloed- of aanverwanten¹³ uit het eigen sociaal netwerk. Tevens wordt voorgesteld de bepaling op te nemen dat de vertegenwoordiger geen vergoeding in welke vorm dan ook, van de zorgaanbieder of daaraan te relateren (rechts)persoon ontvangt. Deze bepalingen dragen ertoe bij de rol van de pgb budgethouder en zijn vertegenwoordiger zo zuiver mogelijk te houden.

Voorstel:

Uw raad wordt voorgesteld hiertoe in de Verordening een nieuw artikel 8, lid 5 op te nemen, zoals vermeld in het raadsbesluit .

- f. Niet meer van toepassing zijnde bepalingen en pgb tarieven betreffende het Besluit Beschermd Wonen 2017/2018

In de 4^e wijziging van de Verordening (raadsnummer 76) heeft uw raad besloten dat onderdeel uit zouden maken van de Verordening:

- o artikel 2.4 en Bijlage 1 van het Besluit Beschermd Wonen en Maatschappelijke Opvang 2017, ingaande 1 januari 2017;
- o dat Bijlage 1, zoals hiervoor vermeld, ingaande 1 januari 2018 alleen nog van toepassing is op alsdan reeds genomen besluiten en nog lopende bezwaarschriften;
- o dat de tarievenlijst in Bijlage 1, behorende bij het Besluit Beschermd Wonen en Maatschappelijke Opvang, voor de overige gevallen en voor de periode ingaande 1 januari 2018 te laten vaststellen door het college.

Dit besluit was nodig voor de toen nog lopende beroeps- en bezwaarzaken. Door wijzigingen als gevolg van de vernieuwde inkoop van Beschermd Wonen in 2018, zijn deze bepalingen deels gewijzigd en/of niet meer van toepassing. Inmiddels zijn de hiervoor vermelde bepalingen, bijlagen en tarieven niet meer nodig en kunnen komen te vervallen.

Voorstel:

Uw raad wordt voorgesteld de bepalingen uit het Besluit Beschermd Wonen 2017/2018, zoals hiervoor vermeld te laten vervallen en de Verordening hierop aan te passen.

- g. De meldingsregeling calamiteiten en geweld

In artikel 16 van de Verordening, betreffende de meldingsregeling calamiteiten en geweld, is een onjuiste tekst opgenomen. Voorgesteld wordt deze te corrigeren door middel van het schrappen van de cursief en vetgedrukte zinsnede in het artikel: Het college bepaalt bij nadere regeling welke eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld "**bij de toekenning van een voorziening**" ter uitvoering van hetgeen is bepaald in artikel 3.4 en 4.2.5 Wmo 2015. Uw raad wordt voorgesteld de Verordening hierop aan te passen.

7. Welke externe partners en adviesraden zijn erbij betrokken?

Met het dagelijks bestuur van de Adviesraad Sociaal Domein is overeengekomen dat ze

¹³ 1e en 2e graad bloed- of aanverwanten: Ouders, (adoptie)kinderen, broers, zussen, grootouders, kleinkinderen etc.

Raadsvoorstel - onderbouwing

de wijzigingen aangaande het abonnementstarief en de tekstuele/technische wijzigingen ter kennisgeving ontvangen. De Adviesraad Sociaal domein heeft over de inhoudelijke aanpassingen ten aanzien van pgb's positief geadviseerd.

8. Financiële paragraaf

Niet van toepassing.

9. Risicoparagraaf

Wel of geen risico

Wel of niet

Juridische aspecten en wettelijk kader	Niet
Financiële risico's en aspecten	Wel
Inhuur externen / derden	Niet
Economische risico's	Niet
Maatschappelijke risico's	Niet
Exploitatie, realisatie, ontwikkeling, beheer, bouw- en planschade	Niet
Afbreukrisico's en mogelijke contractschade (in relatie tot externe partners)	Niet
Overige strategische risico's	Niet

Toelichting (Benoem de relevante, strategische risico's)

Financieel en fiscaal risico ten aanzien van het incidenteel collectief vraagafhankelijk vervoer bij afwijking van het voorstel.

Als uw raad, in afwijking van het voorliggende voorstel, zou besluiten het incidenteel collectief vraagafhankelijk vervoer onder het abonnementstarief te laten vallen leidt dit tot € 200.000 minder eigen bijdrage van Omnibuzz.

Fiscaal risico

Het Wmo vervoer is een verliesgevende activiteit, waar de gemeente jaarlijks geld bij moet toelagen, ondanks de eigen bijdrage van cliënten. Momenteel is het zo geregeld, dat de gemeente Venlo btw op de eigen bijdrage heeft af te dragen en btw op de gemaakte kosten kan terugvorderen op aangifte (btw ondernemerschap). Aangezien de kosten vele malen hoger zijn dan de eigen bijdrage van cliënten, wordt er meer btw terug ontvangen dan er btw wordt afgedragen. Indien het Wmo collectief vervoer onder het abonnementstarief komt te vallen komt vanaf 2020 het recht op aftrek van btw te vervallen. De btw op de kosten komt dan voor rekening van de gemeente hetgeen een behoorlijke financiële impact zal hebben.

De AMvB biedt zoals vermeld, de mogelijkheid om het (incidenteel) collectief vervoer uit te zonderen van het abonnementstarief. Indien de gemeente hiervan gebruik maakt, dan verandert er niets en blijft het recht op aftrek van btw onverminderd bestaan.

Indien sprake is van inhuur externen / derden

Niet van toepassing.

Raadsvoorstel - onderbouwing

10. Vervolgprocedure voor de raad

Niet van toepassing.

Raadsbesluit

GEMEENTEBESTUUR

onderwerp De 8e wijziging van de Verordening
jeugdhulp en maatschappelijke
ondersteuning Venlo 2015.
raadsnummer 2019 58
raadsvergadering 11 december 2019
d.d.

team RGVZVT
steller EMJ van Hoeve - Böskes
doorkiesnummer +31 77 3596802
e-mail I.vanhoeve@venlo.nl
datum 16 oktober 2019

De raad van de gemeente Venlo;

gelezen het voorstel van het college van 16 oktober 2019, registratienummer 1550697;
gelet op de Wmo 2015, de Jeugdwet en artikel 149 van de Gemeentewet;
gezien dat;
overwegende dat ;

besluit(en) vast te stellen:

1. De 8^e wijziging van de Verordening jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning Venlo 2015.
2. De wijzigingen op de toelichting op de Verordening.

1.

Artikel 3. Onderzoek op basis van een ondersteuningsvraag

Artikel 3, lid 1 als volgt te wijzigen:

Een gesprek met de cliënt en indien van toepassing zijn vertegenwoordiger, zijn mantelzorger(s) zijn familie en/of een onafhankelijke cliëntondersteuner, maakt deel uit van het onderzoek dat plaatsvindt naar aanleiding van een ondersteuningsvraag. Op verzoek van de cliënt of diens vertegenwoordiger kan een derde deelnemen aan dit gesprek, indien hiertegen geen bezwaar bestaat.

Artikel 4. Criteria voor een maatwerkvoorziening

Artikel 4, lid 2 sub b. als volgt te wijzigen:

Het college verstrekt een maatwerkvoorziening voor zover de cliënt de problemen of beperkingen zoals omschreven in artikel 2.3 lid 1 Jeugdwet en artikel 2.3.5 lid 3 en 4 Wmo 2015 niet kan verminderen of wegnemen:

- a. op eigen kracht, en/of
- b. indien het een maatwerkvoorziening op grond van de Wmo betreft, met gebruikelijke hulp, en/of
- c. met mantelzorg of met hulp van andere personen uit het sociale netwerk, en/of
- d. met gebruikmaking van algemene en/of algemeen gebruikelijke voorzieningen.

Raadsbesluit

Artikel 8. Regels voor pgb

1. Bij artikel 8, lid 4, sub c. onderdeel 3 de tekst te laten vervallen, luidende:

“Op gemotiveerd verzoek van de cliënt en indien dit anders naar het oordeel van het college leidt tot een onbillijke situatie geldt kan een tarief tot een maximum bedrag van € 25 per uur worden toegekend, mits daar een financiële compensatie aan de hulp tegenover staat.”

2. Artikel 8, een nieuw lid 5 toe te voegen, dat komt te luiden:

De vertegenwoordiger van de budgethouder is in elk geval niet de zorgaanbieder of daaraan te relateren (rechts)persoon met uitzondering van 1e en 2e graad bloed- of aanverwanten bij inzet van het sociaal netwerk. De vertegenwoordiger ontvangt geen vergoeding in welke vorm dan ook, van de zorgaanbieder of daaraan te relateren (rechts)persoon.

3. Artikel 8, het huidige lid 5 om te nummeren naar lid 6.

Artikel 9. Regels voor bijdrage in de kosten van voorzieningen

Aan artikel 9, lid 1, sub b onderdeel 1 en 2 toe te voegen:

- b. bedraagt de hoogte van de vaste bijdrage maximaal de kostprijs per dag voor deelname aan navolgende algemene voorzieningen:
 - 1. Voor de open inloop bedraagt het tarief maximaal € 7,50 per dag, per persoon, bestaande uit € 1,00 per dagdeel voor koffie, thee, activiteiten en voor zover van toepassing professionele begeleiding, en maximaal € 5,50 voor het gebruik van de warme maaltijd.
 - 2. Voor de nachtopvang bedraagt het tarief € 6,50 per nacht, per persoon, voor het gebruik van bed, brood en douche.

Artikel 9, lid 2 sub a komt te luiden:

- 2. Voor het gebruik van een maatwerkvoorziening:
 - a. is een cliënt een eigen bijdrage van € 19,00 per maand in de kosten verschuldigd zolang hij van de maatwerkvoorziening gebruik maakt, of gedurende de periode waarvoor het pgb wordt verstrekt.

Artikel 9, lid 2 sub g. komt te luiden:

- 2. Voor het gebruik van een maatwerkvoorziening:
 - g. Geen eigen bijdrage is verschuldigd voor:
 - I. een tegemoetkoming op grond van artikel 4 lid 6;
 - II. de toekenning van een automatische deuropener in een gemeenschappelijke ruimte;
 - III. bij een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt;
 - IV. een rolstoel.

Aan artikel 9, lid 2 de onderdelen sub h. en i. toe te voegen,:

- 2. Voor het gebruik van een maatwerkvoorziening:
 - h. *Bedraagt de bijdrage voor het collectief vraagafhankelijk vervoer € 0,68 per zone (prijspeil: 1 januari 2019) met een jaarlijkse indexering volgens de NEA-index. De standaard toekenning bedraagt maximaal 590 reiszones per jaar (1.800 kilometer).*

Raadsbesluit

Incidenteel ophogen is in overleg met de cliënt mogelijk. De maximale ritlengte is vijf zones.

- i. De kostprijs voor hulpmiddelen (excl. trapliften) wordt bepaald door een gemiddeld tarief incl. btw waarbij rekening wordt gehouden met 7 jaar onderhoudskosten en eventuele verzekeringskosten. De kostprijs voor trapliften bestaat uit de aanschafwaarde incl. btw en 15 jaar onderhoudskosten.*

Artikel 16. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

Artikel 16, komt te luiden:

Het college bepaalt bij nadere regeling welke eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld, ter uitvoering van hetgeen is bepaald in artikel 3.4 en 4.2.5 Wmo 2015.

Bijlage: art. 2.4 en Bijlage 1 van het Besluit Beschermd Wonen en Maatschappelijke opvang 2017

Artikel 2.4 Hoogte en besteding van het PGB, lid 1 t/m 8 vervalt.

Bijlage 1 van het Besluit beschermd wonen

Bijlage 1 van het Besluit beschermd wonen vervalt.

2.

Toelichting

In de gehele toelichting de term: “kernteam” vervangen door “sociaal wijkteam”.

Meerkosten chronisch zieken en gehandicapten.

Onder het kopje “Meerkosten chronisch zieken en gehandicapten” aan het eind van de toelichting, de tekst toe te voegen, luidende:

“Bij nadere besluitvorming d.d. 26-2-2019 heeft het college besloten om geen tegemoetkoming meer te verlenen voor hoge zorgkosten en in navolging daarvan, deze voorziening uit het Besluit en de Beleidsregel te halen. Dit artikel heeft hierdoor geen werking maar geeft mogelijkheden om bij een gewijzigde visie snel te kunnen handelen.”

Artikel 3. Onderzoek

De toelichting op artikel 3, onderzoek, de eerste alinea als volgt te wijzigen:

Nadat er een ondersteuningsvraag is ingediend bij de gemeente, zal de leefsituatie in beeld moeten worden gebracht. Daarover gaat artikel 3 van de verordening. In Venlo is er voor gekozen om een gesprek in principe deel te laten uitmaken van het onderzoek. Dat gesprek vindt plaats met de cliënt, maar indien van toepassing ook met de vertegenwoordiger en de mantelzorger van betrokkene. De vertegenwoordiger kan een wettelijk vertegenwoordiger zijn (zoals ouders indien betrokkene minderjarig is) of. Daarnaast heeft betrokkene het recht om een onafhankelijke cliëntondersteuner bij het gesprek aan te laten schuiven. Dat is zo geregeld in artikel 2.2.4, lid 1 onder a van de Wmo 2015 en wordt hier benadrukt.

Op verzoek van de cliënt of diens vertegenwoordiger kan een derde deelnemen aan dit gesprek, indien het sociaal wijkteamlid, die namens de gemeente het keukentafelgesprek voert, er geen bezwaar tegen heeft (zoals opgenomen in artikel 2.2, lid 2 van het Besluit jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning Venlo 2018).

Het kan echter ook voorkomen dat er op basis van een ondersteuningsvraag geen nieuw onderzoek en/of gesprek nodig is omdat dat al recent heeft plaatsgevonden of omdat de

Raadsbesluit

aard van de vraag daar geen aanleiding toe geeft. Een voorbeeld is wanneer iemand een spiegel nodig heeft op zijn scootmobiel. Op grond van het tweede lid kan er dan, vanuit zorgvuldigheid pas nadat er vanuit het kernteam contact is geweest met betrokkene of diens vertegenwoordiger, voor worden gekozen om geen gesprek te voeren. In het derde lid worden de rechten en plichten voor de volledigheid aangehaald. Deze zijn bij wet geregeld, daarom is het belangrijk om bij verordening aan te halen hoe hier invulling aan wordt gegeven, zeker met het oog op de positie van betrokkene. Daar waar in dit en andere artikelen de vertegenwoordiger wordt genoemd, geldt dit ten alle tijden voor de wettelijk vertegenwoordiger en indien van toepassing een familielid of naaste die op verzoek van betrokkene als contactpersoon optreedt.

Bij artikel 3, als tweede alinea nieuw in te voegen:

Bij het werken met een pgb komt het nodige kijken. Het is belangrijk om na te gaan of het pgb als verstrekkingvorm bij een (aanstaande) budgethouder past. In het Besluit jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning zijn onder artikel 5.1, lid 2 tien criteria opgenomen voor het toetsen van de minimale pgb vaardigheid. Dit kader stelt de cliënt in staat om beter toegerust te zijn en een bewuste en weloverwogen keuze te maken voor een pgb. Ook vormt het kader met de 10 criteria voor gemeenten een handvat om een goed onderbouwd oordeel te kunnen geven over de pgb vaardigheid van de (aanstaande) budgethouder of diens vertegenwoordiger.

Artikel 4. Criteria voor een maatwerkvoorziening

In de toelichting van artikel 4 na de 4^e alinea, toe te voegen de tekst luidende:

“Het tweede lid, sub a betreft het eigen kracht principe. In het geval van het eigen kracht principe volgens de Jeugdwet, dient het wijkteamlid te toetsen of de jeugdige en/of het gezin beschikken over voldoende eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen, om het probleem het hoofd te kunnen bieden.

In het tweede lid, sub b is aangegeven dat bij een aanvraag voor een maatwerkvoorziening op grond van de Wmo, het criterium van de gebruikelijke hulp wordt toegepast. Gebruikelijke hulp is volgens de Wmo 2015, artikel 1.1.1: “Hulp die in een specifieke situatie naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot/partner, ouders of inwonende kinderen of andere huisgenoten.” Huisgenoten zijn leden van een leefeenheid. In de Jeugdwet is gebruikelijke hulp niet specifiek gedefinieerd.”

Artikel 8. Regels voor pgb

De toelichting van artikel 8 komt te luiden:

Het college kan op grond van artikel 2.3.6 van de Wmo 2015 een pgb verstrekken. Als aan alle wettelijke voorwaarden daartoe is voldaan, kan zelfs van een verplichting van het college worden gesproken. Dat geldt ook voor jeugdhulp: bij nota van wijziging (Kamerstukken II 2013/14 33 684, nr. 11, artikel MM) is de regeling in artikel 8.1.1 van de Jeugdwet voor het pgb aangepast (“gestandaardiseerd”) aan de genoemde regelgeving uit de Wmo 2015.

Van belang is dat een pgb alleen wordt verstrekt indien betrokkene gemotiveerd aangeeft waarom hij kiest voor een pgb in plaats van zorg in natura (zie artikel 8.1.1, derde lid, onder b van de Jeugdwet en artikel 2.3.6, tweede lid, onder b van de Wmo 2015). Het pgb komt dus niet pas in beeld als de zorg in natura niet voldoet, maar is onder bepaalde voorwaarden een bewuste keuze. Met behoud van de motivatie-eis wordt geborgd dat duidelijk is dat het de beslissing van de aanvrager zelf is om een pgb aan te vragen (zie de toelichting op

Raadsbesluit

amendement Voortman c.s., Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 103). De keuzevrijheid is hiermee voldoende in de wetgeving verankerd en wordt niet expliciet herhaald in deze verordening.

Het tweede tot en met het vierde lid vloeien voort uit artikel 2.9, onder c, van de Jeugdwet en artikel 2.1.3, tweede lid, onder b, van de Wmo 2015. Hierin staat dat in de verordening in ieder geval wordt bepaald op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld, waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn. In de Memorie van Toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 39) is vermeld dat de gemeente bijvoorbeeld kan bepalen dat het pgb niet hoger mag zijn dan een percentage van de kosten die voor de gemeente verbonden zijn aan het verlenen van adequate ondersteuning in natura. Gemeenten hebben daarmee ook de mogelijkheid om differentiatie aan te brengen in de hoogte van het pgb. Gemeenten kunnen verschillende tarieven hanteren voor verschillende vormen van ondersteuning en voor verschillende typen hulpverleners. Gemeenten kunnen bij het vaststellen van tarieven in de verordening bijvoorbeeld onderscheid maken tussen ondersteuning die wordt geleverd door het sociale netwerk, door hulpverleners die werken volgens de kwaliteitsstandaarden en hulpverleners die dat niet doen (zoals werkstudenten, zzp'ers zonder diploma's, et cetera).

In het vierde lid is de mogelijkheid opgenomen, om de hoogte van een pgb mede te bepalen op basis van een door een cliënt opgesteld plan. Dat plan, in de AWBZ ook wel bekend onder het begrip budgetplan, is een uitwerking van de wettelijke voorwaarden voor verstrekking van een pgb. Na het gesprek wordt betrokkene gevraagd om dit plan in te dienen. In het bijzonder wordt daarin gevraagd de wijze van besteding van het pgb toe te lichten: welke zorgverleners er tegen welk tarief worden ingeschakeld door betrokkene. Op deze manier wordt voor de definitieve vaststelling van het pgb getoetst hoe het wordt besteed. Dit is in de geest van het systeem van trekkingsrecht waarbij de betrokkene (de toekomstige budgethouder) zelf de regie heeft en houdt over het pgb. Het stimuleert hem om vooraf na te denken over de invulling van de maatwerkvoorziening maar ook om daarmee de kwaliteit van de via het pgb te leveren zorg beter te kunnen monitoren, zoals bepaald in artikel 2.3.6 lid 2 onder c van de Wmo 2015. Dat betekent ook dat verantwoording en controle zoveel mogelijk vooraf plaatsvinden, voor uitbetaling van het pgb aan de zorgverlener. Het plan moet niet voor onnodige administratieve lasten zorgen bij betrokkene. Dit plan is overigens een ander instrument dan het persoonlijk plan zoals bedoeld in artikel 2.3.2 tweede lid van de Wmo 2015, aangezien dat persoonlijk plan voorafgaand aan het gesprek moet worden ingediend door betrokkene.

Bij de behandeling van de Jeugdwet en de Wmo 2015 is het pgb gelijk gesteld aan de kostprijs van zorg in natura. Bij amendement Bisschop en Voortman (Kamerstukken II 2013/14 33 684, nr. 100) is de Jeugdwet bijvoorbeeld zo aangepast dat duidelijk is geworden dat jeugdigen of hun ouders zelf kunnen bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college te bieden maatwerkvoorziening in natura. Het college kan het pgb slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan deze door het college te bieden maatwerkvoorziening in natura. Een vergelijkbare bepaling is opgenomen in artikel 2.3.6, vijfde lid, onder a, van de Wmo 2015. Het verschil in tarief kan zich bijvoorbeeld voordoen doordat de gemeente vanwege inkoopvoordelen maatwerkvoorzieningen goedkoper zal kunnen leveren dan wanneer iemand zelf ondersteuning inkoop met een pgb. Daarbij kan gedacht worden aan vervoers- of opvangvoorzieningen.

Een pgb is gemiddeld genomen ook goedkoper dan zorg in natura omdat er minder overheadkosten hoeven te worden meegerekend. De maximale hoogte van een pgb is in de

Raadsbesluit

verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte maatwerkvoorziening in natura.

Voor de maatwerkdiensten die volgens de methodiek van prestatiegericht denken zijn ingekocht, zoals jeugdhulp en begeleiding individueel, is deze kostprijs gebaseerd op de producten en goedkoopst passende tarieven zoals die in de raamcontracten (ZIN) van de regio zijn vastgelegd. Bij Beschermd Wonen en Beschermd thuis, waarbij ook middels de methodiek van prestatiegericht denken is aanbesteed, is sprake van een eenduidiger product waarbij de aanbiedingen vanuit ZIN beter zijn af te leiden en waarop de pgb tarieven zijn gebaseerd. Voorts geldt dat het pgb, zoals aangegeven in het vierde lid onder sub c, enkel is bedoeld voor de inkoop van zorg. Bij het bepalen van de hoogte daarvan worden componenten als huisvesting en voeding, anders dan bij bijvoorbeeld de maatwerkvoorziening Beschermd Wonen in natura, niet meegenomen.

Bij de vaststelling van de hoogte van een pgb is aangehaakt bij de tarieven voor zorg in natura die met de zorgaanbieders zijn afgesproken. Doordat de tarieven worden gekoppeld aan de inkoop is het mogelijk dat deze jaarlijks wijzigen ten gunste of ten ongunste van de cliënt. In de beschikking worden cliënten geïnformeerd. Doordat de pgb's aan de inkoop tarieven zijn gekoppeld, is niet telkens een nieuw collegebesluit nodig puur voor de pgb-tarieven. Wanneer de tariefwijziging ongewenste effecten heeft, wordt de regeling opnieuw tegen het licht gehouden.

Doordat het tarief voor professionele en gediplomeerde hulp is gekoppeld aan de goedkoopst passende voorziening in natura, is er differentiatie mogelijk. Voor een specialistische vorm van ondersteuning zal dit pgb-tarief hoger zijn dan een pgb-tarief voor bijvoorbeeld hulp bij het huishouden. Een voorwaarde voor een professionele en gediplomeerde hulp is in elk geval dat zij in dienst zijn bij een aanbieder. Onder gediplomeerd wordt verstaan dat de betrokken medewerker (aantoonbaar) een kwalificatie heeft om de benodigde hulp of ondersteuning te verlenen.

Gelet op de opbouw van tarieven is op basis van gegevens van onder andere de AWBZ en NZa (Nederlandse Zorgautoriteit) het tarief voor een gediplomeerde zzp'er bepaald op maximaal 90% van de goedkoopst passende voorziening in natura. Voor de definitie van een zzp'er wordt aangehaakt bij de landelijke definities. De Belastingdienst formuleert dit als volgt: 'Een zzp'er is een ondernemer (entiteit) voor de inkomensheffing (IH) zonder personeel of een rechtspersoon met één werknemer die tevens directeur-groootaandeelhouder (digra) is'. Een zzp'er moet dan ook als zodanig geregistreerd staan bij de Kamer van Koophandel.

Het pgb-tarief voor niet-professionele hulp (vierde lid, sub c onder punt 3), uit het eigen sociaal netwerk, wordt standaard 75% van de goedkoopst passende voorziening in natura geregeld. Deze 75% is echter in deze verordening gemaximeerd op een tarief van € 20 per uur in overeenstemming met het tarief in de Wet langdurige zorg en de Zorgverzekeringswet voor mantelwerkers.

Het kan voorkomen dat een pgb wordt aangevraagd voor ondersteuning door een persoon die niet tot de in het vierde lid genoemde categorieën behoort. Hierbij kan gedacht worden aan een niet-professionaal die ook niet behoort tot het sociaal netwerk of een persoon behorende tot het sociaal netwerk die wel een voor de ondersteuning geschikt diploma heeft maar de ondersteuning niet verricht in het kader van de uitoefening van de professie. Indien deze personen de vaardigheden en/of kwalificaties hebben om de noodzakelijke ondersteuning te bieden, kan met gebruikmaking van de hardheidsclausule gekomen worden tot een passende oplossing.

Raadsbesluit

Ten aanzien van het vierde lid, sub c onder punt 3 is van belang dat in de nota naar aanleiding van het verslag van de Wmo 2015 (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 34) de regering heeft aangegeven dat onder dit sociale netwerk ook mantelzorgers kunnen vallen. Wel is de regering van mening dat de beloning van het sociale netwerk in elk geval beperkt moet blijven tot die gevallen waarin het de gebruikelijke hulp overstijgt en dit aantoonbaar tot betere en effectievere ondersteuning leidt en aantoonbaar doelmatiger is. In overeenstemming met de huidige Wmo-praktijk met betrekking tot informele hulp wordt hierbij in ieder geval gedacht aan diensten (zorg van mantelzorgers bijvoorbeeld).

Informele hulp bij hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen is minder goed denkbaar. Ingeval ook hiervoor een pgb wordt aangevraagd is voor gemeenten van belang dat slechts een pgb wordt verstrekt indien naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de in te kopen diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt (artikel 2.3.6, tweede lid, onder c, van de Wmo 2015). Bij het beoordelen van de kwaliteit als bedoeld in artikel 2.3.6, tweede lid, onder c, van de Wmo 2015 weegt het college mee of de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt (artikel 2.3.6, derde lid, van de Wmo 2015). Met betrekking tot toekenning van een pgb voor jeugdhulp hebben wij omwille van uniformiteit aan inwoners gekozen voor het gelijk stellen aan wat is opgenomen in de Wmo 2015.

In het vierde lid, sub d onder punt 2 omschreven dagwaarde wordt bepaald door de aanschafwaarde en de afschrijvingstermijn (voor hulpmiddelen 7 jaar en bij hulpmiddelen voor jeugdigen 5 jaar). De aanschafwaarde kan worden aangetoond middels de aankoopbon. Indien aanvrager hier niet over beschikt, bepaalt de gecontracteerde aanbieder de dagwaarde, mede op basis van de cataloguswaarde.

Ter aanvulling op het vierde lid, sub e wordt verstaan:

2 a. onder 'standaard' woningaanpassingen wordt verstaan de materialen en benodigdheden voor levering en plaatsing van standaard woningaanpassingen als bedoeld in de prijslijst woningaanpassingen en opgenomen in de Beleidsregel Richtlijnen voor de beoordeling van de ondersteuningsbehoefte 2018, bijlage 1.

2 b. In het geval van geen standaard woningaanpassing, die niet complex is, wordt de goedkoopst passende woningaanpassing bepaald op basis van 2 offertes.

2 c. Onder een complexe woningaanpassing wordt verstaan een woningaanpassing waarbij het sociale wijkteamlid c.q. ergotherapeut de overweging maakt of de externe adviseur ingeschakeld moet worden.

Het vijfde lid draagt ertoe bij om de rol van de pgb budgethouder en zijn vertegenwoordiger zo zuiver mogelijk te houden. Onder 1^e en 2^e graad bloed- of aanverwanten wordt verstaan: ouders, (adoptie)kinderen, broers, zussen, grootouders, kleinkinderen etc.

Het zesde lid bevat een verplichting aan het college om de wijze van vaststellen van de hoogte van een pgb in nadere regeling uit te werken. Daarnaast bevat het een mogelijkheid om bij nadere regeling indien nodig aanvullende eisen te stellen aan het verstrekken van een pgb.

Artikel 9. Regels voor bijdrage in de kosten van voorzieningen

In de toelichting de tekst vanaf de 5^e alinea tot aan "Artikel 9, lid 2 sub b" als volgt te wijzigen:

Raadsbesluit

“De regering heeft in het regeerakkoord 2017-2021 “Vertrouwen in de toekomst” maatregelen aangekondigd om de stapeling van de kosten van eigen bijdragen in de zorg en ondersteuning te verminderen. Met de introductie van de vaste maximale bijdrage van € 17,50 per bijdrageperiode (4 weken) voor Wmo-maatwerkvoorzieningen en pgb's per 1-1-2019 is een eerste stap gezet. De tweede stap is de wetwijziging voor het abonnementstarief per 1-1-2020. Die bevat aanvullende wijzigingen zoals de algemene voorzieningen die voldoen aan het criterium van een duurzame hulpverleningsrelatie ook onder het abonnementstarief te laten vallen, indien wordt voldaan aan de daarvoor geldende criteria.

Per 1-1-2020 is een abonnementstarief van € 19,00 per maand van toepassing voor Wmo-maatwerkvoorzieningen (artikel 9, lid 2). Ook de ondersteuningsvorm Beschermd Thuis maakt onderdeel uit van de maatwerkvoorzieningen die onder deze maatregel vallen.

Uitzonderingen op deze maatregel zijn:

- o beschermd wonen (in natura) en maatschappelijke opvang, omdat het ondersteuningsvormen zijn waarbij huisvesting en de meeste dagelijkse behoeften door een instelling worden geleverd;
- o niet AOW gerechtigde meerpersoonshuishoudens;
- o de financiële tegemoetkoming verhuizen;
- o automatische deuropeners in een gemeenschappelijke ruimte;
- o een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt.
- o een rolstoel.”

Artikel 9

In de toelichting van artikel 9 volgordelijk toe te voegen, de tekst luidende:

“Artikel 9, lid 2 sub h:

De ritprijs voor het collectief vraagafhankelijk vervoer bedraagt € 0,68 (prijspeil 2019) per zone jaarlijks geïndexeerd met de NEA-index. De Nea wordt berekend in opdracht van het Sociaal Fonds Taxi door een onafhankelijk adviesbureau (Panteia). Panteia maakt hiervoor jaarlijks een overzicht van de laatste gemiddelde kostenontwikkelingen voor het taxivervoer. De kostenontwikkelingen zijn gebaseerd op vaststaande feiten en prognoses van het Centraal Planbureau. De maximale ritlengte is 5 zones. Voor bovenlokaal vervoer verder dan deze vijf zones zal men worden verwezen naar taxivervoer via de landelijk georganiseerde Valys.

Het primaat bij maatwerkvoorzieningen ter ondersteuning bij het verplaatsen in de eigen leefomgeving ligt bij het collectief vraagafhankelijk vervoer, zoals omschreven in artikel 4.4 van het besluit. Deze voorziening is bestemd voor mensen die in hun directe leef- en woonomgeving een zelfstandige vervoersbehoefte hebben en hierin niet zelfstandig of met behulp van hun sociaal netwerk kunnen voorzien, of om medische redenen geen gebruik van het openbaar vervoer kunnen maken. Wanneer er, al dan niet medische, begeleiding noodzakelijk is, wordt dat vastgelegd in het leefzorgplan.

Artikel 9, lid 2 sub i:

De kostprijs voor hulpmiddelen (excl. trapliften) is gebaseerd op een gemiddeld tarief, waarbij de onderhoudskosten voor 7 jaar worden meegerekend en eventuele verzekeringskosten (incl. kostprijsverhogende btw). Het gemiddelde tarief wordt berekend op basis van een gemiddelde van nieuwprijs (incl. kostprijsverhogende btw) en

Raadsbesluit

hervestrekingsprijs (incl. kostprijsverhogende btw). De berekening van de kostprijs is als volgt: (nieuwprijs incl. btw + (2,5 x hervestrekingsprijs incl. btw) : 7 jaar afschrijvingstermijn + 7 jaar x onderhoudstarief (incl. eventuele verzekeringskosten)

Met de invoering van het abonnementstarief blijft de controle op het verbod op het overstijgen van de kostprijs (ten opzichte van de te betalen bijdrage) van toepassing voor enkele voorzieningen. Dit zijn:

- de algemene voorzieningen die buiten het abonnementstarief vallen;
- maatwerkvoorzieningen die in een AMvB omschreven zijn;
- woningaanpassingen en hulpmiddelen.

Dit betekent dat bij Wmo-hulpmiddelen (waaronder trapliften) en woningaanpassingen die worden verstrekt in eigendom of in bruikleen de kostprijs wordt bewaakt. De hoogte van de kostprijs bepaalt de duur van het betalen van de eigen bijdrage (€ 19,00) door de cliënt.”

Inwerkingtreding.

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2020.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 11 december 2019.

De griffier

De voorzitter

Geert van Soest

Antoin Scholten